

In memoriam: Marion Buurman-Smets

Door Leo Koster

In dagblad De Limburger d.d. 08-02-2025 stond bij familieberichten het overlijden van Marion Buurman-Smets, bijna 59 jaar oud. Het overlijdensbericht wordt geopend met; *“Al gaat mijn weg door donkere dalen, ik vrees geen gevaar want U bent bij mij”*. Ik denk dat Marion voor deze tekst heeft gekozen, ze was zeer Godvruchtig. Daaronder; *“Onze lieve, krachtige, bijzondere Marion heeft ons moeten verlaten”*. Met veel verdriet blijven achter; Marcel, de drie zonen en de schoondochters.

Zij hield van de natuur, bij het IVN-Roermond e.o. heeft zij in 2014 met succes deelgenomen aan de Landschapsgidsenopleiding en in 2017 heeft zij de tweejarige Natuurgidsenopleiding met een diploma afgesloten.

Marion was werkzaam bij de gemeente Roermond, medewerker beheer groen (groenadoptie, natuur- en milieueducatie) en hielp mee met de jaarlijkse boomfeestdag. De familie Buurman was geregeld in de Laurentiuskerk te Maasniel. Marion las onder meer lezingen en de voorbeden voor. De plechtige uitvaartdienst op 11 februari 2025, werd gehouden vanuit deze kerk. Deken Wilson Varela en Pastoor Carlos Ivan Martinez gingen in deze eucharistieviering voor. In plaats van bloemen wordt een gift voor het Kankeronderzoekfonds Limburg bijzonder gewaardeerd.

Dat het een bijzondere vrouw was blijkt wel uit de komst van geweldig veel vrienden, collega's, bekenden en of familieleden. De houten- crematiekist ligt vol bloemen, een foto van een prachtige, stralende Marion kijkt ons aan. De kerk zit vol, zo vol heeft de Pastoor Carlos Ivan Martinez de kerk al lang niet meer gezien. De eucharistieviering wordt muzikaal begeleid door een duo, prachtige muziek brengen zij ten gehore. De mis is te volgen d.m.v. een gestencild blaadje waarin Marion, naar ik aanneem, haar wensen kenbaar heeft gemaakt. Marcel laat een deel van het leven van Marion de revue passeren, knap hoe hij dat doet. De drie zonen lezen de voorbeden voor. De inbreng van Marion, Marcel en de drie zonen komt tot uitdrukking bij het communielied *“De stamboum”*. *Noow staon weej same heej veur eintje van ôs. Met 'n hert vol heimwiej, maar we laote eur los. Want 'n blaad det velt en de wind weit door. Zomer, winter, jaor nao jaor: de stamboum, dae greujt altiëd door”*.

Na afloop van deze indrukwekkende eucharistieviering krijgt eenieder een gedachtenisprentje van een stralende Marion met op de achtergrond een rotsgebergte. De crematie vindt in beslotenheid plaats. Marcel, Bram, Koen en Joris en familieleden heel veel sterkte bij het verwerken van dit grote verlies. Een citaat; zij was voor hen; de beste echtgenote, moeder, dochter en zus die wij ons hadden kunnen wensen.